

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GÜNAYDIN

ustura 28

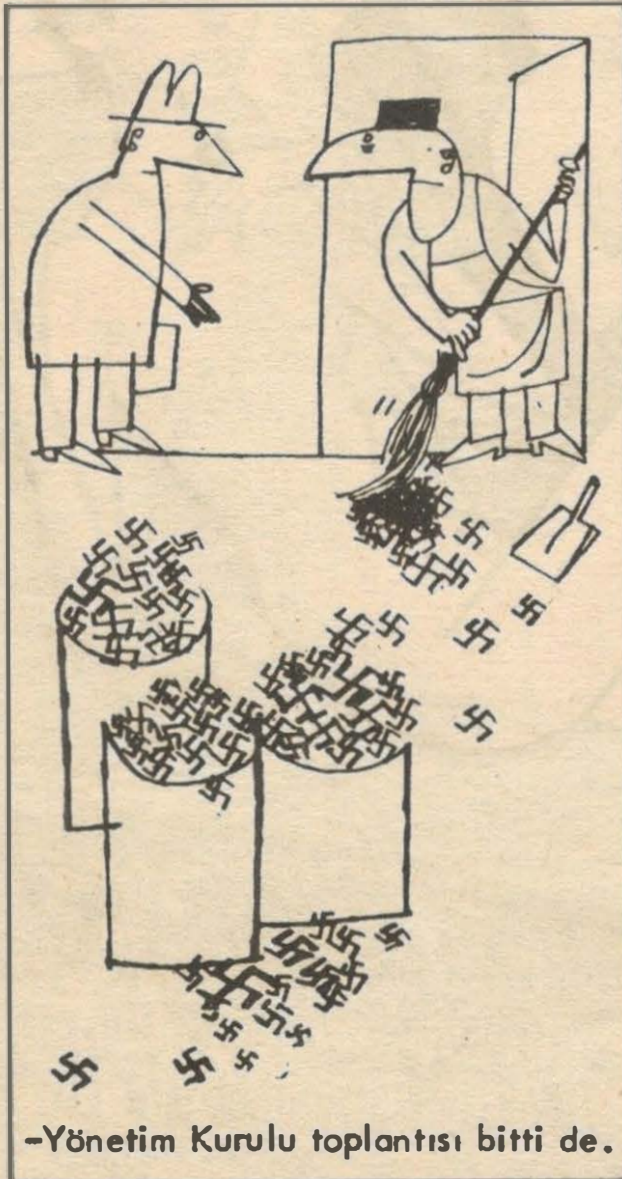
"Defiledeki
elbiseler
nasıldı?"

Her derde bir tıraşın var, sen herşeyi bilensin,
Körlendikçe usturayı vur kayışa bilensin !

-Keskin Berber-

EVLENMEK İSTEYEN BAYANLAR

* 31 yaşında, henüz bikerecik bilem dünya evine girmemiş, kira evinde oturan bir kızım. Kendim fakirsem de gönlüm zengindir. Anadilimden başka kuş dili de bilirim. Anlatmasını bilen olursa her dilden anlarım. Hem ev işi, hem el işi bilirim. Şimdilik kilom 38 ise de komşular iyi bir kocaya düşersem nasıl olsa gebe kalıp şişmanlayacağımı söylüyorlar. Yuva kuracağım erkekte öyle fazla bişey aramıyorum. Kanaatkâr bir kızım, az bişeye de razıyım.

zıyım. Talip olanları, pazardan başka her gün, saat 13-16 arası Akşaray kapalı otobüs durağında bekliyorum. Müstakbel eşimin benitanyabilmesi için, arkadaşım Müjgan'ın yeşil çantasını sallıyacağım. Taliplerim şu rumuza mektup yazabilirler! "Gel emi, bekletme beni! "

Çöpçatan

* Allah kimseyi gördüğünden geri komasın. Onbeş gündür dulum. Merhum son eşimden kalan mirasla geçinmekteyim. Hayatta bir pedirim ve bir valdemden başka ne pedirim ne de valdem vardır. Zavallı bir dulun kalbini kazanmak istiyorsanız acele ediniz. Rumuz: "Sevaptır. "

* 24 yaşındayım. Bir dairede memurum. Sarı saçlı, yeşil gözlüyüm. Muhitimde güzel olduğum söylenir. Hayatımı kazandığım ve geniş muhitim olduğu için evlenmeye ihtiyacım yoksa da, akşamları daireden eve yorgun argın gelince yalnızlığımı giderecek bir erkekle hayatımı birleştirmeye karar verdim. Hamarat, becerikli, işgüzar ve tecrübeli bir erkekle nikâhlanmak istiyorum "Kaysı Güllü" rumuzuna yazabilirsiniz.

* Ailem gayet taasup olduğundan orta ikiden sonra beni okutmadılarsa da içli ve gayetle romantik tabiatlı bir kız olduğumdan gizli gizli şiirler yazmaktayım. Hayatta bütün emelim filim artizi olmak olup bunun için yüzümün fotocenik sesimin mikrifonik ve vücudumun mütenasip, yani herbişeyimin artizliğe munasip olduğu söylenmektedir. Maceraperest olmadığım, İstanbul'a kaçıp artiz olmak istiyorsam da, babamlar çok sert olduğundan, korkum-

dan cesaret edemiyorum. Buralar - da ziyan olmak istemiyorum, ne o- lacaksam İstanbul'da olayım diyo- rum. Ailem ise beni bir imam veya hafızla evlendirmek istiyor. Eğer böyle bişey yaparlarsa ben kendimi intihar ederim. Gazetelerde okudu- ğuma göre onbeş yaşındayken bir i- mamla evlenen güzel bir kız, sonra- dan imamdı ayrırlıp meşur bir ar- tiz olmuş. Ben de, istediğim evsafta birisiyle, imam yahut mezin her ne olursa, evlenip sonradan istiklâliye- timi ilân etmek istiyorum. (Ya Ha- fız!)

EVLENMEK İSTEYEN BAYLAR

* Yaşım 49. Boyum 1,59.kilom 59. Ayakkabı numaram 39,yaka numaram 29, şapka numaram 49, mek- tepteki numaram 399,evimin numa- rası 19,elektrik saatimin numara- sı 109,havagazı saatimin numarası 99,terkos saati numarası 79.Arka- daşlarım arasında 69 Mustafa der- ler.Evlenmek istediğim bayanda a- radığım vasıf,19'uncu baharında ol- masıdır.Benimle mesut bir yuva kurmak isteyenlerin her ayın 9'un- cu günü saat 9'la 19 arası Akıl Has- tanesi koğuş 9,yatak 9'da 69 Mus- fafa diye aramaları rica olunur.

67 yaşındayım. Bugüne kadar ev- lenmek ihtiyacını duymadım. Fakat artık kadınlar üstünde eski muvaf- fakiyetimi gösteremediğimden ça- resiz evlenmek mecburiyetindeyim. Yorgunluk, üstelik paramın da su- yunu çekmiş olması, beni böyle bir karar almak zorunda bıraktı. Be- nim gibi muhakkak evlenmek zo- runda kalan ve kocaya şiddetle ih- tiyacı olan bir bayanla mesut bir yu- va kurmak istiyorum. Bayandan is- tediğim tek şey yeniden kuracağı- mız yuvamızın komşu delikanlıla- rına evlendiğimizi haber vermeme- sidir. "Yorgun" rumuzuna müraca- at.

* Yaşım 28,boy 1,83,kilom 72, esmer,yeşil gözlü,yakışıklı bir erkeğim.Babamdan iki apartıman miras kalmıştır.Kiralar hariç ay- lık kazancım 7-8 bin lira arasın- dadır.Sporu ve dansı severim.. Kumar,işki gibi hiç bir kötü a- lışkanlığım yoktur.Sigara bile içmem.Evlenmek istediğim ba- yanda yaş,ırk,güzellik,şirkinlik,kızlık,dulluk mevzuu bahis de- ğildir.Yeter ki iyi giyinmesini bi- len,zevk sahibi olsun.

Teklifim gayet ciddidir. Be- nimle mesut bir yuvakurmak is- teyen müstakbel eşimi her gün Tak- sim tramvay durağında saat 10- 12 arasında bekleyeceğim. Gelen bayanların,kendilerini tanıyabil- mem için zarif ve şık bir şapka giymeleri rica olunur.

Dikkat:Bayanlar size yakışan en zarif şapkalar "Şık şapka sa- lonu"nda bulunur.

Adres:Beyoğlu...

■ KİM

Yeni zengin, Anka -
ra'da yetkililerle görü -
şüp iyi bir voli vurmuş, o
sevinçle İstanbul'a geli -
şinde hava alanından e -
vine telefon etmişti. Te -
lefona çıkan hizmetçiye,
-Hanım nerde? diye
sordu.

-Banyoda efendim..

-İyi, güzel... Söyle,
sofrayı hazırlasın.

-Başüstüne...

-Aşçıya da midye
dolması yaptırın...

-Başüstüne efendim..

-Benim sevdiğim mar -
ka viski de oldurtsın...

-Başüstüne efendim..

-Ben gece gelece -
ğim...

-Peki efendim. Ha -
nım banyodan çıkınca
kim telefon etti diyeyim?

■ YETMEZ Mİ ?

Kadın, kocasından bo -
şanmak istedikçe, avukatı

-Peki sebep deyip du -
ruyordu.

Sinirlenen kadın ba -
ğırdı:

-Evliyim, dedim ya...

Boşanmak için yeter se -
bep değil mi?

■ NERDEYSE GELİR

Evin kapısında nişan -
lısının küçük oğlan kar -
deşini gören delikanlı,

-Ablan beni görün -
ce şaşıracak... dedi.

-Yoo, ablam gelece -
ğinizi biliyordu. Az ön -
ce sinemaya gitmeden,
nerdeyse damlar, ben he -
men sinemaya kaçayım ,
dedi.

-Karıcığım, şen hiç merak etme, o
sekreter kız her zamanki yerinde
oturmuş çalışıyor...

Yusuf Ziya Ortaç

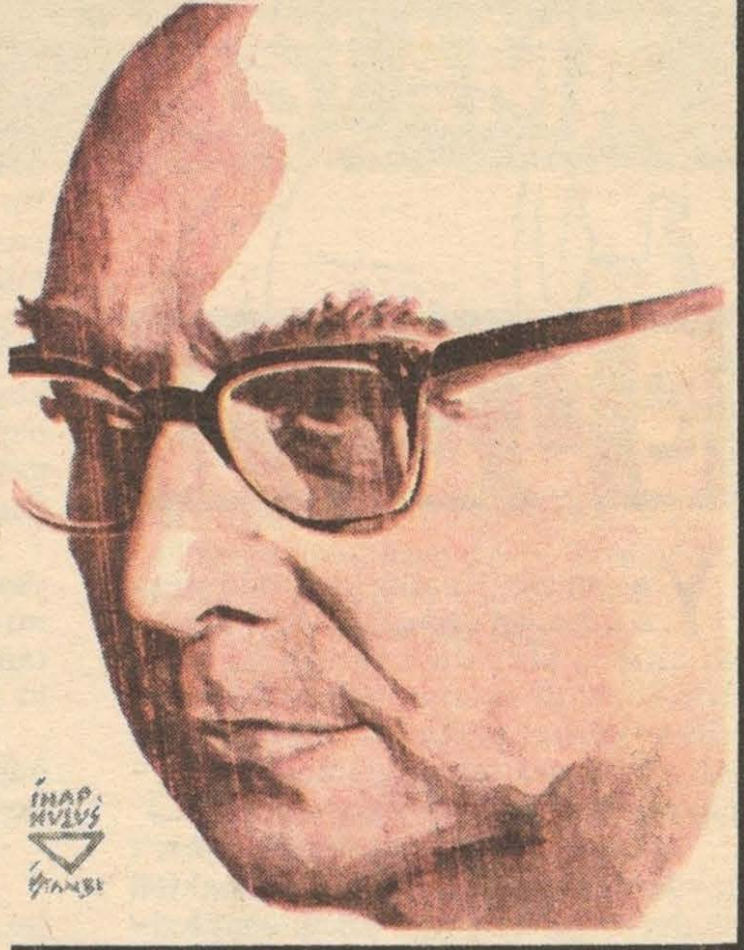
(1895 - 1967)

Güzel konuşanlara, ağızından bal akıyor, denilir. Yusuf Ziya Ortaç, tatlı anlatır, tatlı yazardı.

Güzel yazanlara, kaleminden kan damlıyor, denilir. Ortaç'ın kaleminden kan damlar ve bal akar. Onun kaleminde, güzellik ve tatlılık, doğruluktan çok önce gelirdi. Bir üslup ustasıydı. Üslubu - nun taklidi çok kolaydır, ama o üslubun yaratılması çok zordu. Yılların yazarlık deneyimleri ağda - laşıp yoğunlaşarak Ortaç üslubu ortaya çıkmıştı. Süslü püslü yazar - dı, ama o süs göze batmak değil, çarpmazdı bile. Yapaysal bir üs - luptu, ama yapmacık olmadığı i - çin yazılarının albenisi vardı.

Kendisi mizah yazmadan, Tür - kiye'de elli yıl mizah ustası ol - muştı. Çünkü o, mizah eksperiydi. Türkiye'de hiç kimse onun kadar mizahtan, mizahın tadından anla - yamazdı. Mizahın en eskisinden , en yenisine, en soyutundan en so - mutuna, en yerlisinden en yaban - cısına kadar hepsini değerlendi - rirdi. Bunun ne zorlu bir ustalık gerektirdiğini de ancak mizah - çılar bilir.

İlk mizah yazı ve şiirlerini , Sedat Simavi'nin çıkardığı Diken dergisinde (1918-1920) "Çimdik " imzasıyla yayınlamıştı. Ondan sonra mizah yazılarında hep bu "Çimdik" takma adını kullandı . Türk Edebiyat tarihine "Beş He - ceciler"den biri olarak girmiş o - lan Ortaç'ın "Çimdik" imzasıyla yazdığı mizah hikâyelerinden bi - rini sunuyoruz.

KENDİNİ ANLATIYOR

Yaşım yirmi idi, yaşların en gü - zeli... Mevsim bahardı, mevsimlerin en tatlısı...

Bir sabah elimde defter, kalem, eriklerin beyaz beyaz, şeftalilerin pembe pembe çiçekler açtığı bostana karşı odamda masaya kapandım...

Bir ay, iki ay, üç ay, beş ay... A - ğaçlarda yaprakların kızıllaştığı bir eylül akşamı çıktım bu odadan... E - limde üç defterle. Bu üç defter, üç perdelik bir manzum piyesti. Üçüncü Ahmet devrinde geçen bir trajedi: Bin - naz...

Şöhretin büyük kapısından onunla girdim. Şehir Tiyatrosunun ışıklı ka - pısından onunla girdim. Edebiyat tari - hinin dar kapısından onunla girdim.

Ben ona yirmi yaşımın dört, beş ayını vermiştim. O bana sanat dünya - sında kimliğimi verdi!

"Bizim Yokuş"tan

YUSUF ZİYA ORTAÇTAN BİR HİKÂYE

Yarım saatir göbekteşinde sırtüstü yatıyordu. Göbeği, kubbenin altında bir ikinci kubbeydi. Arasıra, köpüklü suların buharı içinde yıldız yıldız parlayan pencerelere dalıyor, sonra tekrargözlerini yu-muyor, düşüncelere dalıyordu.

Hamam kalabalıktı o gün. Ama Haydar Altınoluk, uşağını sabaktan göndermiş, her pazaryıkandığı halvetin kapısına bir peştemal astırmıştı.

Bütün bir hafta, taze havyardan midye dolmasına ve rakıdan viskiye kadar midesine doldurduğu zehirler ancak burada terliyerek yıkanarak, keselenen vücudundan damla damla süzülüyordu.

Daima gülümser gibi dıran lop yüzünde, arasıra sahici bir tebesüm belirip kayboluyordu. Kendi kendine: "Ulan, etraftan bir gören olursa, herif delirdi diyecek" diye düşünüyor ve bu sefer büsbütün gülüyordu.

Galiba, yalnız kalabildiği, dinle-nemediği ve işten, eğlenceden sıyrılıp düşünceye dalabildiği tek yer burasıydı... Kurna başlarında yıkanan müş terilere göz ucuyla bakıyor, hepsine ayrı ayrı numara veriyordu:

-Şu yüzü sabun köpükleri içinde kaybolmuş adam acaba kaç yaşındaydı? Etsiz kolları durmadan gidip geliyor, tahta parmaklarla başını oğuşturup duruyordu.

Karşıdaki çıplak kafalı bir ihtiyar, ışıksız gözlerle bir noktaya dalmış kalmıştı. Akçıl kıllı göğüs tahtasında rahat rahat bir anatomi der-si verilebilirdi.

Kapıdan giren saz benizli gence, âdeta korkarak baktı. İskeletten tek farkı, bunun gûya canlı oluşuydu!

Kendi kendine:

-Vay anasını, dedi, millet iskelete dönmüş be... İnsanlar hamamda bile müsavi değil!...

Doğrulamak istedi: Hayır, göbek taşına yayılan yuvarlak vücudunu, avuçlarını mermerlere dayıyarak yaylandırmaya imkân yoktu. Mutlaka birisinin yardım etmesi, iki elinden, tutup onu çekmesi, kaldırması lâ-zımdı.

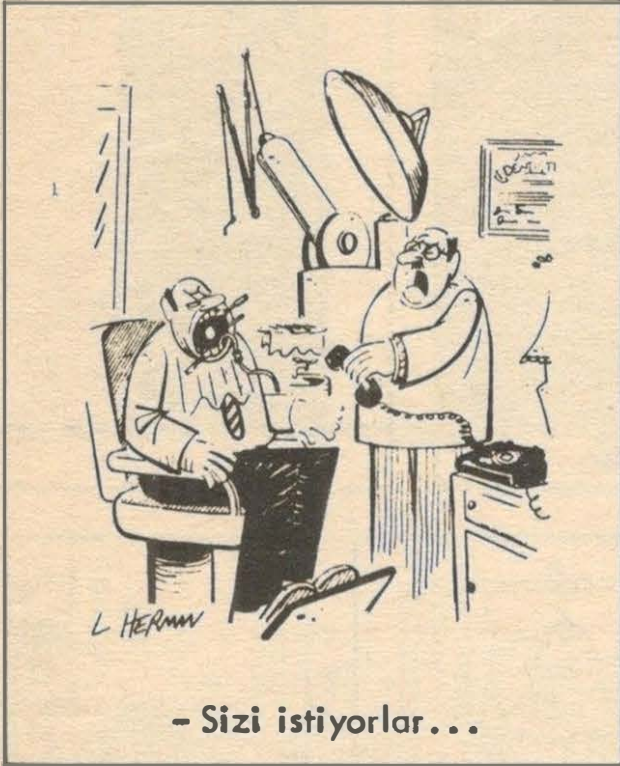
Sıkılmaya başlamıştı. Birini bulmak, tellâklardan birini çağırmak için sağına soluna bakınırken, yavaş yavaş kollarını oğuşturup kirleni kabartan biriyle gözgöze geldi. İpince, kupkuru, döğüş ter yeni çıkmış horoz gibi bir adamdı bu. Deniz

yeş ili gözbebekleri, merhamet mi, istihza mı olduğu belirsiz keskin bir gülüşle parlıyordu.

Haydar Altınoluk, kolunu hafifçe kaldırarak tımbul parmakları ile ona bir gel işareti yaptı. Herif, bu sefer otuz iki dişini gösteren gergin bir gülüşle baktı ve o da, sanki mermer bir sal üstünde uzaklaşan bir yolcuyu uğurlar gibi, göbekteşin da yatan bu yabancı dosta el salladı. Tıpkı Lorel'le Hardi'nin sessiz bir filmiydi bu!

Fakat bu bitmiyen şakanın niha-yet bir mânası olacağını anlayan a-

dam, vücuduna iki tas su döküp kirlerini akıttıktan sonra, kalktı, geldi ve karşıda durdu:

-Beni çağrısın, da?... dedi.

Altınoluk güçlükle cevap verdi:

-Evet...

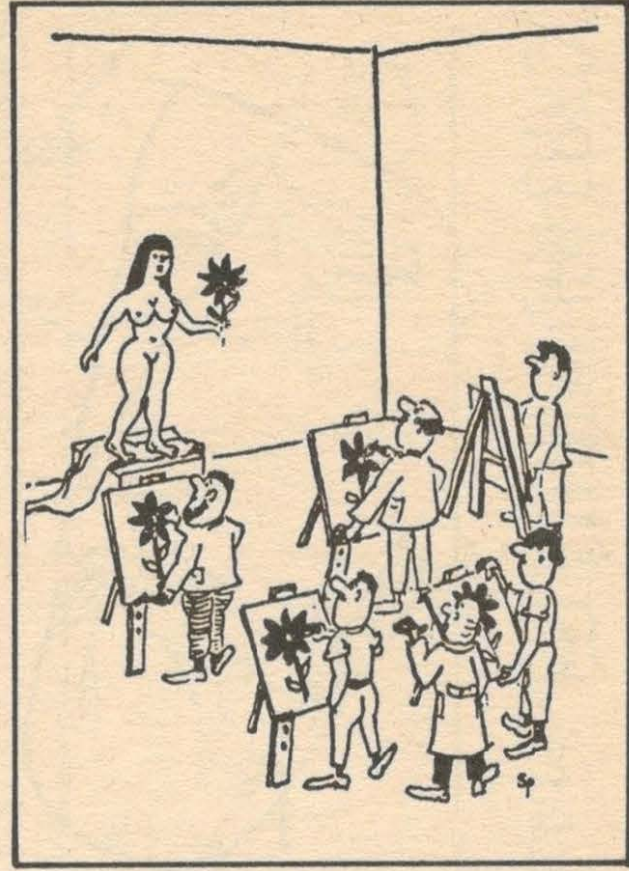
Karadenizli, hafifçe kendisine uzanan yumuk eli, nasırlı avucunda sıkıp birkaç kere salladı ve bıraktı. Tanımış, tokalaşmıştı sanki...

Haydar Altınoluk, bu sefer iki elini birden uzattı:

-Tutuver biraz oğlum...

-Kalkamaymısın?

-Kalkamıyorum...

-Ne vardı bu kadar şişecek?..

Haydar bey, elleri kalkık, yar-dım bekliyerek yutkunuyordu. Öteki, çıplak ayakları üstünde horon tepir gibi durmadan kımıldıyarak ona ba-kıyordu. Sonra eğildi, avucunu, önün-deki terden ve buğudan ıslanmış gö-beğe şap şap vurarak sordu;

-Ha punin içinde ne var?

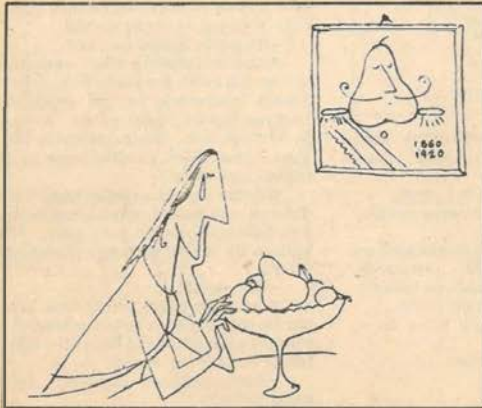
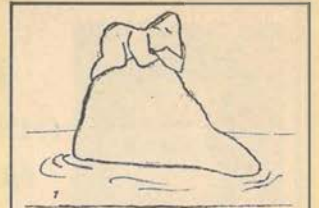
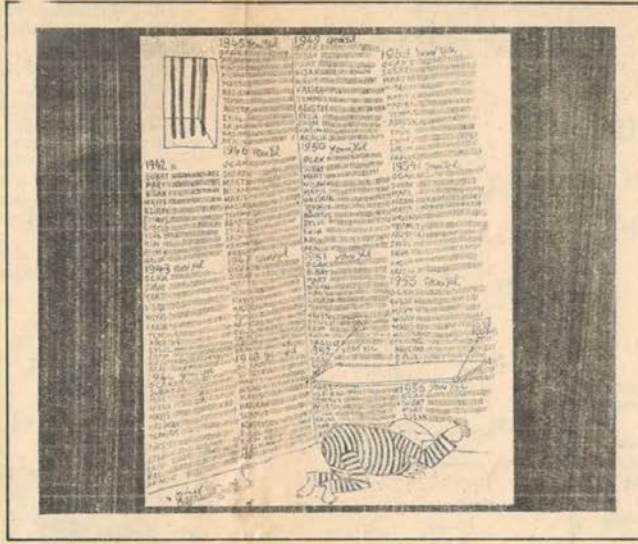
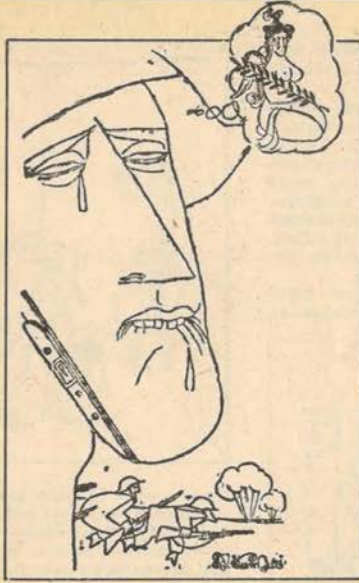
Altınoluk, utançla öfke arasında bir an düşündü: Ne yoktu ki?... Pi-yasada bulunmayan her şey oradaydı. Kamyon lastiği, yedek parça, Avrupa kumaşı, ilaç, demir, çimento, fayans. Göbek değil, karaborsanın gizli bir deposu idi bu!

Haydar bey, ellerinden tutup kaldırmak için dudaklarının kımıldamasını bekleyen adama, yarı şaka, tek kelime ile bir cevap verip kurtulmak istedi:

-Bok, dedi!..

Karadeniz uşağı, sanki onun bütün ticaret hayatını bu kelimedenden öğrenmiş gibi, gözlerini hayretle açtı, ıslığa benzer bir sesle:

-Huuyy, dedi, aha bu kadar boki nasıl yidun?!...

EFLÂTUN NURİ ERKOÇ

Onüç yıl oluyor... Sakât bacağından ameliyat olan Eflâtun haftalarca yatakta kalmıştı. Evinde ziyaret ettim... Bir karikatüre istediği son biçimi ve anlamı verebilmek için, o karikatürü yirmi kez yapmıştı. Çizilmiş yirmi kartonu incelemiştim. Bu çaba niçin? Vermek istediği anlamı, en yalın ve en uyumlu çizgilerle vermek için... Siz o karikatürü, orta sayfada göreceksiniz: Savaş - taki bir askerin korkunç özlemi... Bir gün Türk karikatür galerisi açılır ya da resim heykel müzelerine karikatür de alınırsa, oraya göstereceğim adaylardan biri bu karikatürdür.

Eflâtun, karikatürde fırçayı çatlatan bir sabırdır. Onda, bir pirinç tanesine bir âyet yazan eski Türk sanatçısının geleneksel sabrı sürmektedir. Onun karikatürlerinde duygu ve duygusallık öylesine egemendir ki, karikatürleri çizginin şiiri olur.

Kırkını aşmış bu çizgi ustasının, bugün hakettiği ve lâıyk olduğu düzeyde bulunamaması, yalnız geri kalmış ülke sanatçısının kaderi olarak açıklanamaz. Elbet bu da var, ama bir de Eflâtun'un kendi yaş amıyla durmadan şaka yapar gibi dengesiz, boşveren, başıboş değil - se de başına buyruk bir yaşayışı var...

Eflâtun Nuri

TALİBİ'den

TAŞLAMA

İstanbul üzerine

1

SENİ methettiler görmeye geldim
Cihanda yok imiş eşin İstanbul
Seni seven adam zengin olmalı
Parayı istersin peşin İstanbul

6

GÖZÜM açılıp da yüzüm gülmedi
Kalbimde gönlümde sevgi kalmadı
On günde on paran nasip olmadı
Yaptığın işleri düşün İstanbul

2

ACARI sattım eskiyi yamadım
Ben sırrımı kimselere demedim
Eller gibi kazancımı yemedim
Zehirdir ekmeğin aşın İstanbul

7

DÜŞKÜN yardım bir elimi tutmadın
Yaralı gönlüme derman katmadın
Her zaman üşüttün bir ısıtmadın
Yüreğime değdi yaşın İstanbul

3

CINAR gibi ağaçların çürüsün
Yer yarılsın denizlerin kurusun
Duvarlardan örümcekler yürüsün
Belâya uğrasın başın İstanbul

8

KALABALIK çok, ara vermezler
Doğru konuşmaya sıra vermezler
Emeğine bedel para vermezler
Ne tamahkâr için dışın İstanbul

4

YOLLARDAN kesilsin demir
rayların
Denize dökülsün tramvayların
Yıkılsın kalmasın o sarayların
Karışsın toprağın taşın İstanbul

9

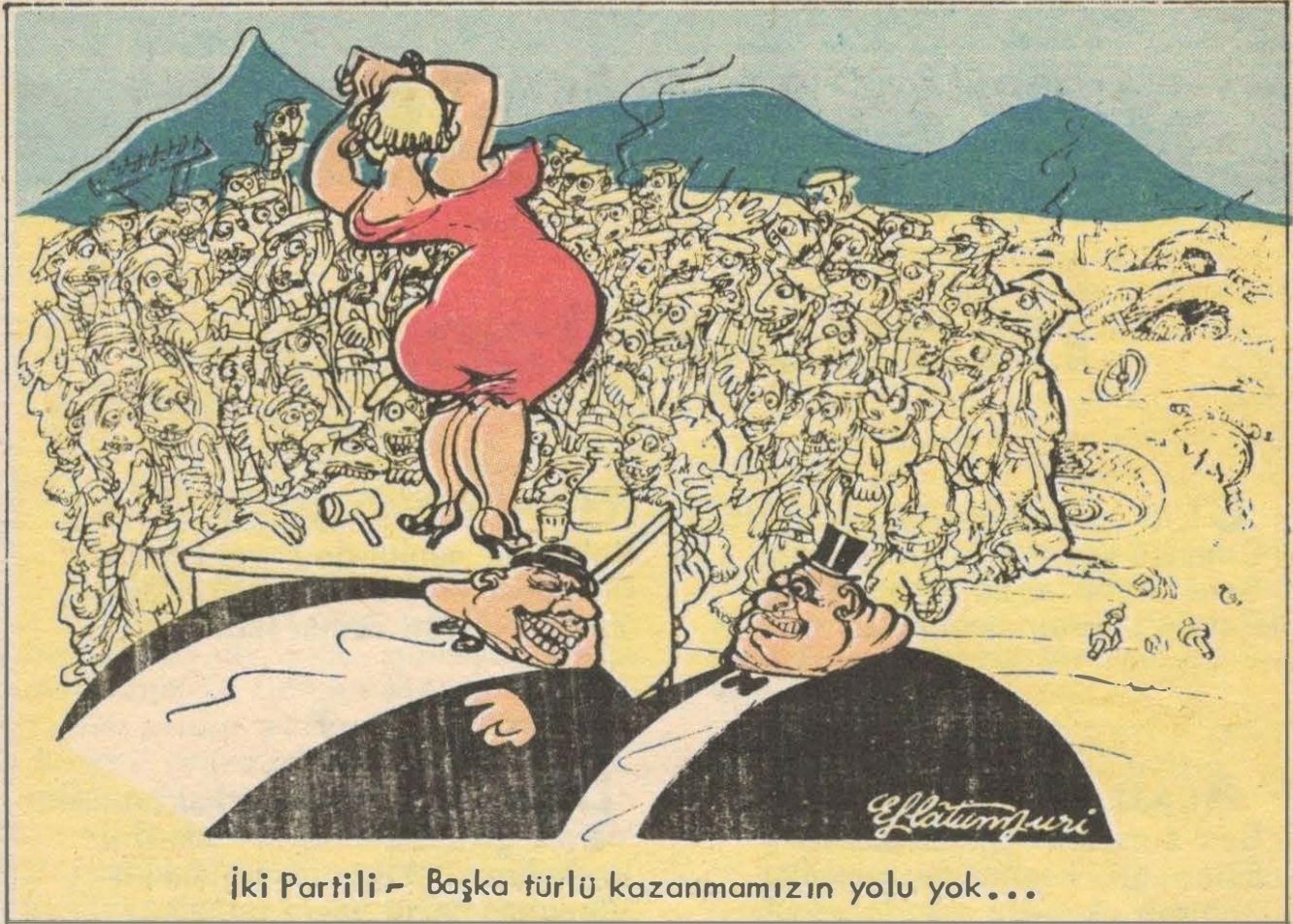
NE çoğunu gördüm ne de azını
Ne tadını gördüm ne de tuzunu
Eller gördü baharını yazını
Bana ırasladı kışın İstanbul

5

BİRÇOK zirzop ile dolmuş tenhalar
Küheylan yerine konmuş köhneler
Kıyıya köşeye dolmuş kâhbeler
Ne berbat olmuştur işin İstanbul

10

TALİBİ Coşkun yanıldın şaştın
Düz yolu bırakıp dağları aştın
Gayri âşıkların diline düştün
Her dala dolandı peşin İstanbul

HAMDOLSUN

Hemşerisini İstanbul'a yerleşmesi için inan - a yermeye çalışıyordu:

-Taşı toprağı altın dedikleri çok doğru.. Bur - da para var, para... Beş yıl önce İstanbul'a gel - diğimde cebimde ancak on lira vardı.

Hemşerisi sordu:

-Ya şimdi?

-Şimdi hamdolsun, yüzbin lira borcum var...

*

YABANCI MI ?

Aldatıldığından kuş - kulan koca, karısına ge - ziye çıkacağını söyle - yip gece birden eve ge - lince karısını bir adamın kollarında görmüş,

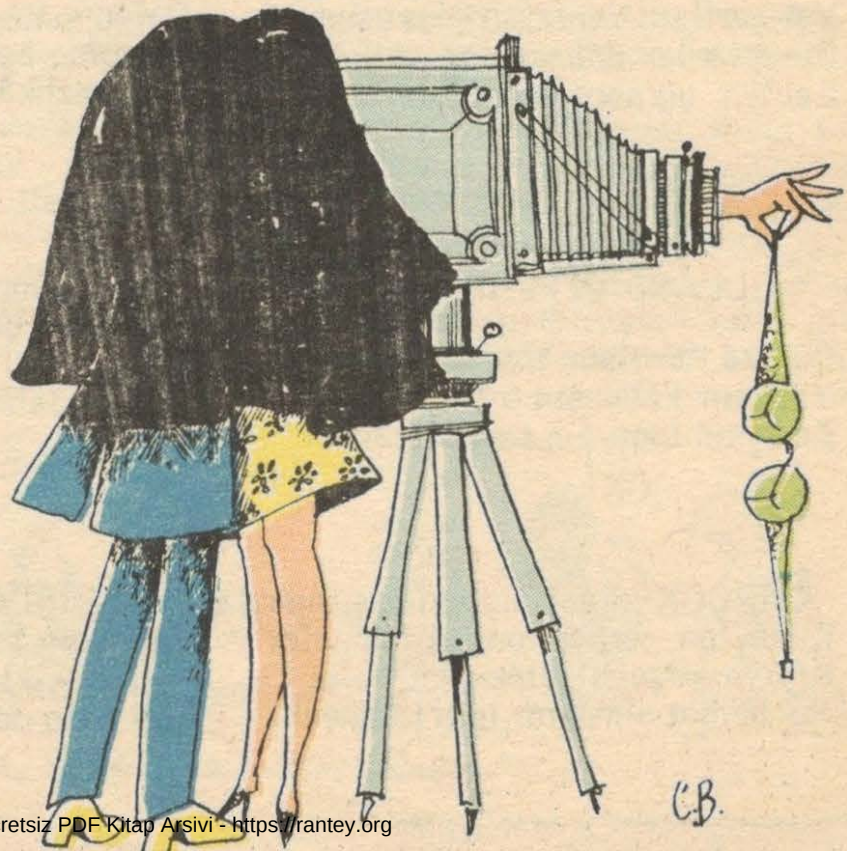
-Nee!... Bir yaban -

cıyla ha... diye bağır - mıştı.

Kadını kollarında tu - tan adam, bu söze çok a-

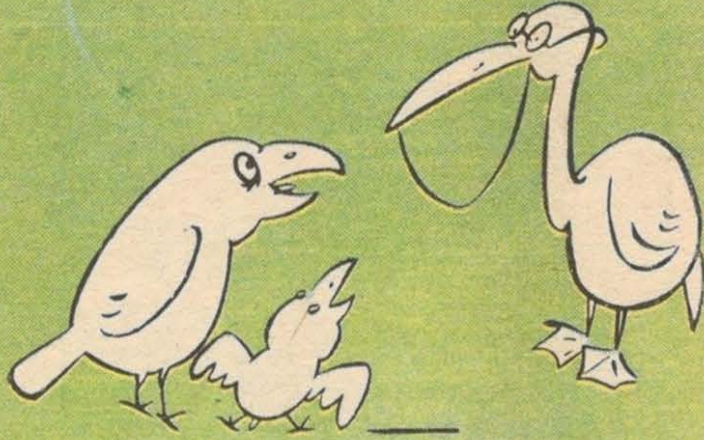
lındı:

-Kaş yıldır beni hâ - lâ yabancı mı sayıyor - sunuz!..

James Thurber'den bir hayvan masalı

KARGA

Mağrur bir karga bir gün ikiz anası olmuştu. Öncele-
ri çok korkmuştu. Sonra, bir gün, ikizlerden erkek yav-
ru yuvada yaşamayı reddederek uçmuş ve dişi yavru ile kalan
ana keyiflenmişti.

"Hiçbir kargaya benzemiyen bir karga doğurdum... Büyük
bir şarkıcı olacak, hattâ bülbülden iyi ötecek..." diyordu.

Bu inanışla bir bülbül, yavrusuna hoca tululmuş, sonra sı-
ra ile ardıçkuşu ve papağan yavruya hocalık etmişlerdi. Fakat
hiçbir emsaline benzemiyen karga yalnız gag gag demesi-
ni öğrenebilmişti.

Bunun üzerine mağrur anne, doktor Balıkçıl kuşunu çağır-
mış ve yavrusunu ruhen muayene etmesini istemişti. Ruh dok-
toru mütehassıs Balıkçıl kuşu, yavruyu iyice muayene etmiş,

"Bu bir kargadır, lıpkı diğer kargalar gibi. Onun için an-
cak gag!... gag!... diye ötebilir! teşhisini koymuştu.

Ana haris ana, mütehassıs doktor Balıkçıl'ın teşhisini
reddederek-

"Olamaz... olamaz... Belki büyük bir şarkıcı olamaya -
caktır anıma... Başka bir büyük şey mullaka olacaktır diye
ısrar etti. Belki dolar üzerindeki kartal resminin yerini ala-
cak veya altın kafesteki kanaryayla yer değiştirecek ya da gu-
guklu saatlerde guguk kuşının yerini alacak. Bekleyin göre-
ceksiniz.

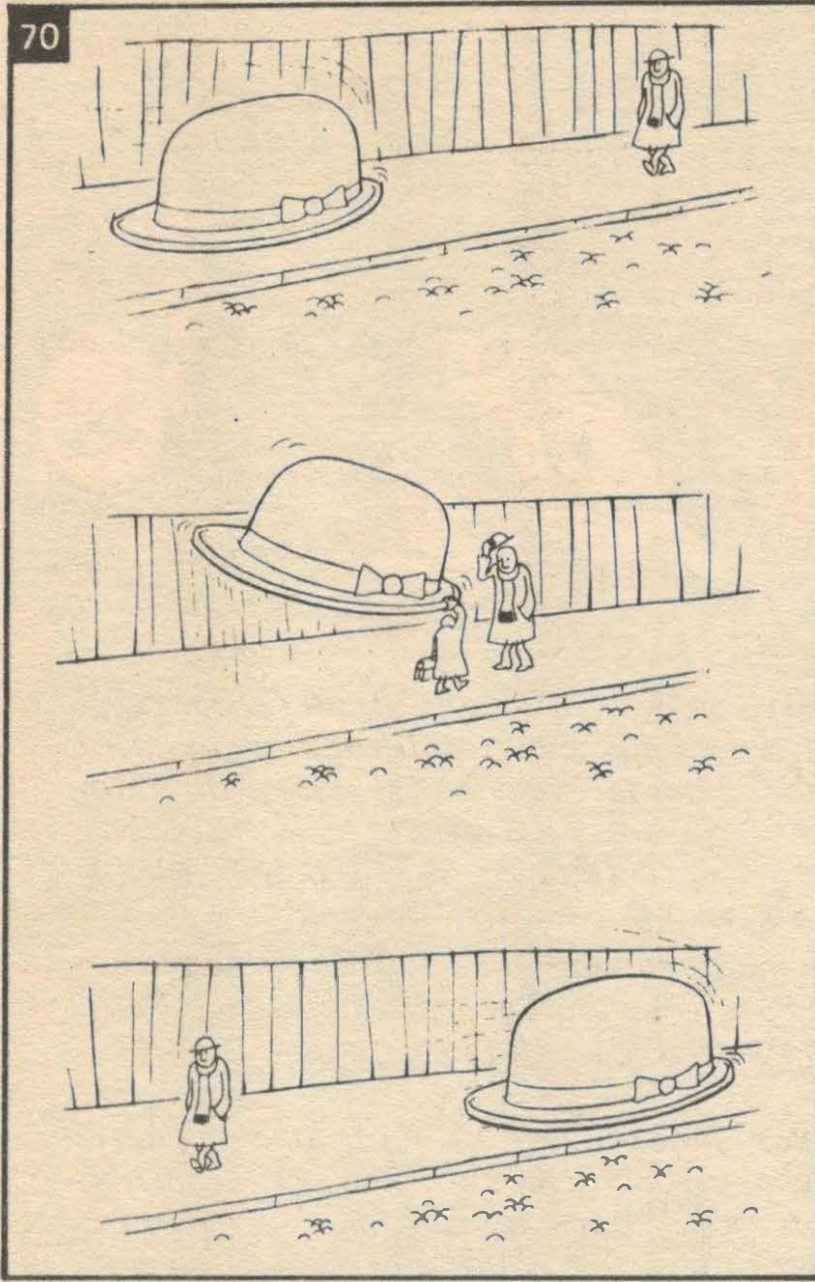
"Bekliyeceğim, dedi doktor:-

Aradan epey zaman geçti. Yavru karga büyüdü ve Doktor
Balıkçılın teşhis ettiği gibi yalnız:

"Gag! ... Gaaak!... diye ötebildi.

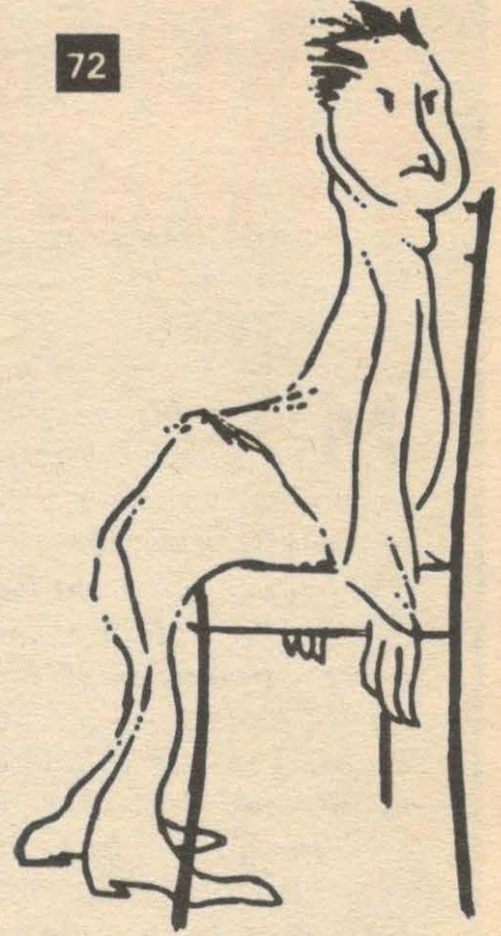
Alınacak ders: Kurabiye hamurundan ancak kurabiye ya-
pılabilir.

70

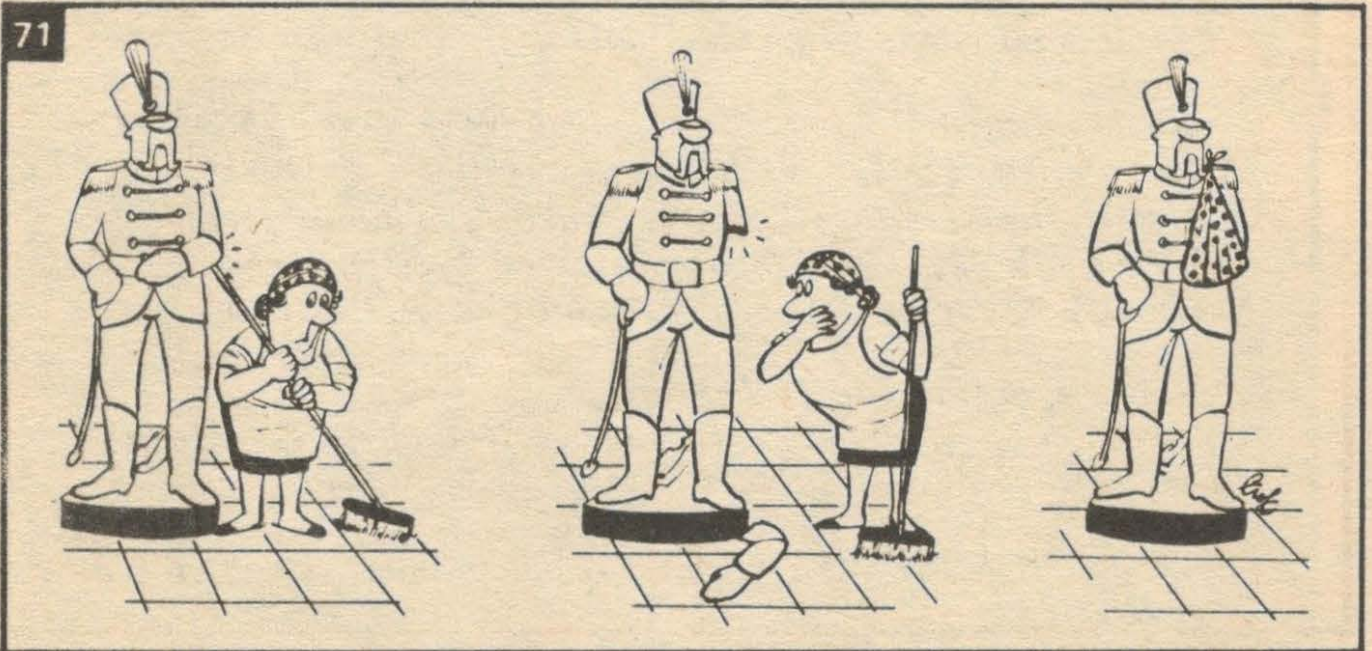
Yarışma KARİKATÜRLERİ

72

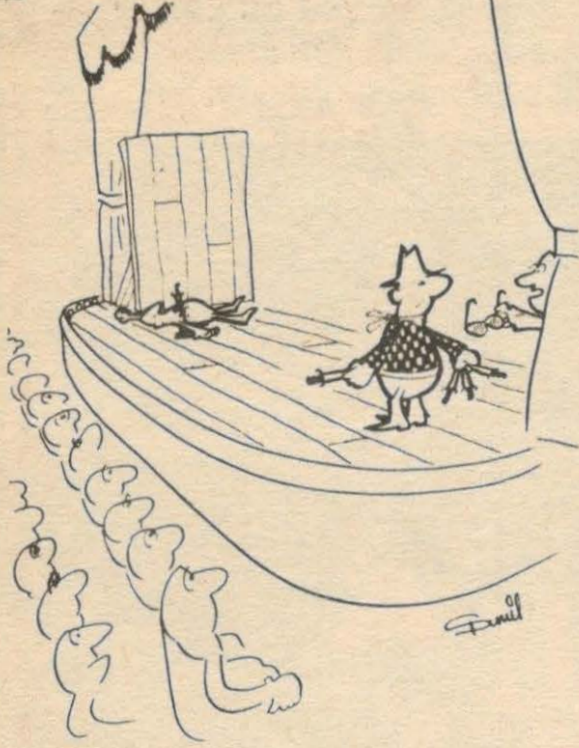

Menfî ruhlu adam

71

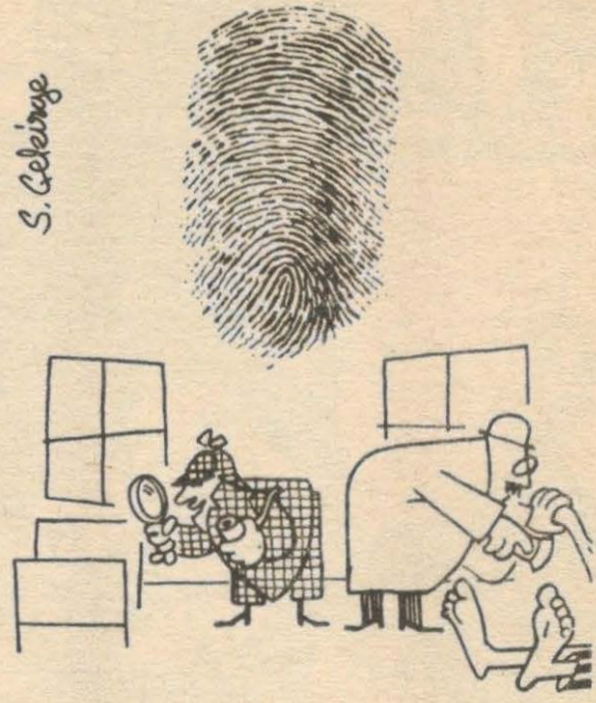

73

-Hişşt...gözlüğün...

74

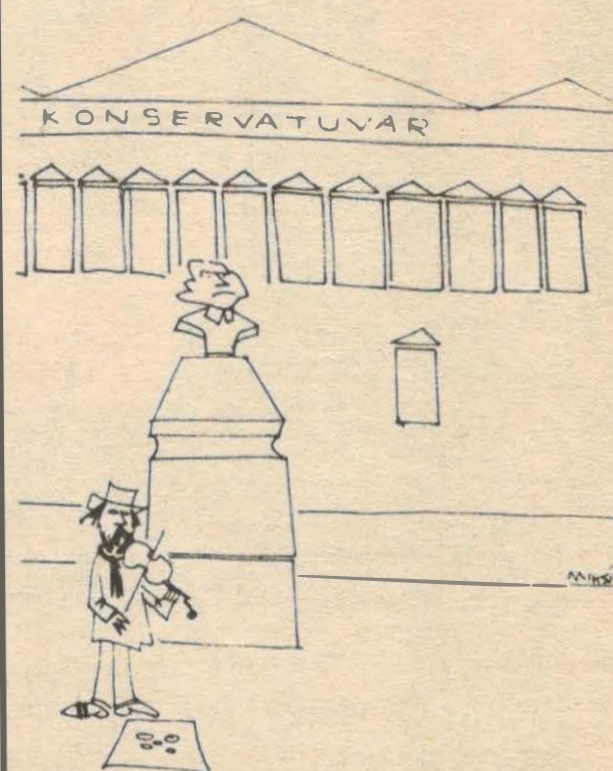
-İz var mı Watson?

75

İlk yardım.

76

-Yaa !.. Demek ,natüralist,oldun?
-N'aapiim. . .Sırtıma giyecek
doğru dürüst birşeyim kalmadı ki...

Üstura'yı okuyan herkes, bu küçük boyutlu derginin Türkiye'nin en iyi mizah dergisi olduğunu söylüyor. Bir sayısını görüp beğenisine varanlar, artık her sayısını izliyor ve biriktiriyor. USTURA'ların geçmiş sayılarının bulunamadığını düşünerek onları ciltletmek için koruyunuz.